

۲۰۲۱/۰۵/۱۲

محمد عارف عباسی

عید مبارک!

عید ایام خوشی، سرور، شادمانی و شکر گزاری بندگان معتقد، مؤمن، بصیر، خبیر و صاحب کرامت آفریدگار عالمیان است، که متقیان و پرهیز کاران در ایام عید ایفای پیروز مندانۀ این فریضۀ پیچیده با عالم راز های عیان و نهان نیکویی را تجلیل می نمایند.

ماهی که رمز آن صرف پرهیز از خورد و نوش و مقاربت جنسی در اوقات معین نه بوده بلکه تقویت حکمروایی و تحکیم توانمندی مهار نمودن هوای نفس است با گسستن از خود و پیوستن با الله و تمنای وصل است و رجعت به اصل، کسب رفاه آسایش روح روان و راه یافتن به مدارج عالی مقام آدمیت.

نمی خواهم با کلمات غم انگیز و تأثر آفرین که هر روز ورد زبان است این ایام مسرت بار را مکرر ساخته و شما عزیزانم را افسرده خاطر سازم در ایامی که فاتحه و ماتم جائر نیست، چه رسد به ریختن خون بیگناهان.

علی الرغم درک حقایق ناگوار و سردرگمی حال و احوال کنونی و مغشوش بودن آینده احساس نهفته ای به من الهام می بخشد که دوران تاریکی ها به سر رسیده، شگون نیک می گیرم که این عید تحولات نوید بخشی در قبال خواهد داشت. معجزه الهی می طلبم، امید وارم که دست اندر کاران فرهنگ جنگ و ستیز و تاجران خون و آتش را درب خرد، عقلانیت، معرفت و آگهی بر اصول آدمیت بکشوده آید پیش رو.

این ایام خجسته عید سعید فطر را به مسلمانان جهان و ملت حوصله مند، برده بار، صلح طلب و اسیر دام های هولناک خدعه و تزویر چهل سالۀ افغانستان از صمیم قلب تبریک گفته و آرزو مندم که برای ملت افغان این عید آستانۀ استقبال یک دور نوین، صلح، آرامش و فارغ از واهمه و دلهره و پایان خون ریزی و آتش سوزی ها باشد.

گفتنی هایی برای طالبان هم دارم ولی این که ایشان را چه خطاب کنم دچار مشکلم، هموطن!، ورور!، مجاهد!، مبارز!، آزادی خواه!؟

مروری به آن چه در این بیست سال توسط این جمعیت در حق وطنم و مردمش صورت گرفت
انتخاب این ندایه ها را نا مرتبط می سازد.

به هر حال به تکریم از ایام عید باید احترام را نگهداشت.

وسله وال او چنگیاری طالبانو اختر مو مبارک سی!

تغییر فاحش و کلی در موقف امریکا به حیث یک ابر قدرت و باب مذاکره را با شما به حیث
سیال و همتا (که تا دیروز نزد شان "بیلو" بودید) باز کردن، و جلسات چندین ماهه دوحه برای
شما موفقیت بزرگ و فراهم شدن فرصت یورانیومی و هیروئینی است.

امریکایی که بیست سال پیش عزم قلع و قمع و فناء و نابودی شما داشت. به یک بارگی کره
زمین سیاسی شان چپه دور خورد و تتله وارو گفتند که در این جنگ بُرد نیست فقط در اعتراف
به شکست کوتاه آمدند.

مردی را که محو شما را طراحی و مدیریت کرد برای دل خوشی شما و پشیمانی خود به حیث
نماینده خود در مذاکرات برگزید.

به تاریخ ۲۹ فبروری سال پار با شما توافق نامه بر تعهدات غیر عملی و سست بنیاد شما امضاء
کرد که نادانی می داند که القاعده حیثیت پدر اندر شما را دارد و روابط شما با آن ناگسستنی
است. امریکا چنان وامانده بود که با قبول جناح شما به حیث امارت اسلامی، آن را نادیده گرفت
و حاضر به خروج عساکر خود شد، تا هنوز معلوم نیست که چه امتیازات دیگر به شما اعطاء
شده. امریکا درک کرد که با تدوام این جنگ نا فرجام "بیهوده" پایش در این مرداب بلعنده
Quagmire چیزی نمانده که یکه تازی و ابر قدرتی خود را در میدان رقابت سیاسی از دست
بدهد برگشت به بازی بزرگتر و حیاتی را نسبت با بازی "کرکت" با شما مرجح دانست و آینده و
سرنوشت افغانستان را با ایجاد یک رقابت ناسالم و مدهش داخلی و تکرار سناریوی حکومت
وحدت ملی به شما سپرد.

یک سوال، اگر خفه نشوید، چگونه اسلامیت، کود پشتونوالی (اگر باشد) توجیه می کند که بگویی
ترا و متحدینت را نمی کشم ولی هم دین و هم کیش و خون شریک خود به خون می غلطانم و
امریکا برایت چراغ سبز روشن کرد.

حالا که امریکا، اروپا و ملل متحد شما را واقعیت می گوید، آیا ۳۵ میلیون نفوس افغانستان و
حقوق حقه مدنی شان ارزش های ثقافتی و فرهنگی شان واقعیت نیست؟

تعجب می کنم که همه از دست آورد های ۲۰ ساله می گویند در حالی که ما ۵۰ سال قبل این
دست آورد ها را به مراتب بهتر و ملی تر داشتیم، این سوغات امریکا نبوده.

آیا ما شاهد کشتار بی رحمانه و وحشیانه خواهران و برادران هزاره و اطفال بی گناه شان باشیم. شیعیان و هزاره ها از ما و جزء لایتجزای ملت ما اند و واقعیت اند. لطفاً از این فرصت استفاده کنید. بیش از این راه حصول مرام را در قتل و قتل، آتش سوزی و ویرانی سراغ نکرده موفقیت را در فضای مسالمت آمیز و حاکمیت منطق در میز مذاکره دریابید و برای ادغام مسالمت آمیز تان در جامعه و داشتن سهم دموکراتیک در نظام آینده با حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، استقلال و قانون مندی و زیست باهمی با دیگران به نام خدا و پیامبرش به خون ریزی های ناحق پایان بخشیده و این آرمان را با اعلام یک اوربند سرتاسری و دائمی تحقق بخشید. جنگ راه حل نیست و مردم را هراس از آن است که با تسلیحات ملیشه های جنگ سالاران و اتحاد شمال ساخت امریکا سانحات دهه نود با یک جنگ مدهش تر و برباد کن تکرار شده و این بار ملیون های دیگر کشته شده مملکت متلاشی و زمینه مداخلات مستقیم قدرت های منطقوی و فرا منطقوی میسر گردد. مذاکره و یافتن راه حل سیاسی مسالمت آمیز به نفع شما است. و دیگر افغان و مسلمان نکشید به حال جوانان قشون خود تان رحم کنید. عظمت، وقار و غرور ملی خود نگهدارید و خود را وسیله تأمین منافع دیگران و بربادی افغانستان نسازید.

تدوام عملیات دهشت افگنی به نفع شما نیست و خوش بینی دنیا با شما تضمین شده نیست، اگر فراخ دیدید شوق سر داخل کردن نکنید که پشیمان خواهید شد.

[برای مطالب دیگر محمد عارف عباسی، بروی عکس کلیک کنید](#)